

"COME ON GUYS, LET'S TALK" COMPLEX REALITY OF PARENTING IN AN ADOPTED COUNTRY 1

Dr Jaya Pinikahana
Monash University

Just as 100 Sri Lankans who live in Australia about why did they come to this country. I have no doubt that 90% might say that 'education of their children' was the primary stimulus! Under the presumption that the above observation is correct, let us talk about parenting and children's education with no particular order! When new Sri Lankan families arrive in Australia, they are required to compromise their parenting practices from their own country with those of their country of residence. This is a quite challenging and complex issue which needs very careful attention as parents are faced with basically two sets of values- one from our own traditional Sri Lankan beliefs and the other from the country that they migrate to, that is Australia. One of the most challenging questions they might face and the greatest anxiety they may experience at this juncture is the impact of the host culture on their children. As new parents in this new society, we all face with this dilemma.

Quite clearly, there is dissonance between practices from both countries and families need to decide if they wish to discard, amend or continue to use them in their original form. Australia is one of the most multicultural countries in the world and we live in a barrage of so many cultures that migrants bring with them. Notwithstanding the fact that we live in a society with such a diverse and rich culture, parenting in such

an environment needs reflection and assessment constantly to face with traditional values, norms and attitudes that can be confronting at times!

As a university academic, I often hear comments and praise about parenting in a foreign country. When I talked to many Sri Lankan friends in Australia, they all expressed certain amount of anxiety over their children's future, particularly with regard to their potential behavioural pattern in adolescence. These comments, criticisms and praise suggest that they have to juggle their values, attitudes and beliefs in order to accommodate their children who grow up among friends with different ways of thinking and behavioural pattern. Whilst our children may look like South Asians or more precisely Sri Lankan, their outlook often do not reflect Sri Lankan traditions or behavioural expectations. What we have here is a child or young adult in a university who looks Sri Lankan but speaks English with an Australian accent and who is not very comfortable even with their parents on some issues. When they grow old, they simply deviate from their parents' expected behavioural pattern and adapt to the most of the values in the Australian society.

Despite this inevitability, most Sri Lankan parents have very strong feelings and expectations about how they want their children to be raised, what carrier prospects they might have and what values are important, particu-

larly in relation to future carrier, marriage and child-parent relationship. The children's education, carrier prospects, marriage and the close nexus with children are very important issues for Sri Lankan parents to be dealt with, during their stay with a good understanding of cultural gap between these two societies.

It is clear that every society has good and bad values but what we are talking about here is how different cultures prioritize these values on a broader perspective. For example, the Australian parents tend to encourage their children to be more independent at an earlier stage than a 'traditional' Sri Lankan family. Most of us set priorities, standards and future carrier orientation for our children without much consultation with their children whereas many Australian parents allow their children to choose for themselves and pursue any carrier path they want. We usually oppose if our children decide to leave us at the age of 16 or 17 or most certainly before the marriage.

Now, let's talk about academic achievements as opposed to other priorities in life. Basically, we like other Asian parents value academic achievements as true success in life and we do whatever we can to achieve that target. We place a higher value on selected occupations such as medicine, engineering, computing and presumably no value on sports or show business. The achievements in the field of sport or in the show business are not something we give priority and some parents actively discourage children to abandon such orientations. In

Australian society, sports play a significant part of a child's life so that our children face a difficult choice in their adolescence and conceptually, they are sandwiched between their parents' expectations and the expectations of the wider society. It is clear that we are expected to have a community, interpersonal focus whereas Australian parents who are competitive, individualistic and material-ly oriented are viewed by the majority as successful. We have to make a decision as to which characteristics we prefer to discourage and which characteristics we wish to encourage in order to prepare our children towards their desired outcomes.

Let's talk about the culture. Sometimes we use this term in everyday life without much meaning in it. Basically it includes all the learned and symbolic aspects of human societies including language, customs and conventions by which human behaviour distinguished from that of other primates. We know that human behaviour is largely culturally, not genetically determined. When we live in Australia, and bring up children in this new society, it is inevitable that our children will interact more with Australian children, no matter whether they are English, Greek or Italian. In percentage terms, they spend more time on talking and playing with new friends than the time they spend on talking to their parents. We need to know that they learn a great deal from their peers than they do from their parents. We all need to keep in mind that these peers are not similar to the ones we had in our primary or secondary school, who recited stanzas and poems on every Monday morning! We get punished for playing the fool!, mispronouncing the unpronounceable stanzas or for trashing a mosquito on the leg! What about the respect and obedience that we all expect from our children? I am not talking about whether that respect should be earned or expected. The issue here is that we expect some respect and obedience from our children and we get depressed when we find that there is no such thing as 'respect' in this society!

(To be continued)

26 වන පිටුවේ

මහ මහය පිහිටුවාගෙන පුදුවෙත් කළ හොඳ පමණක් සිතියට නතා ගනිමින් මරණයට සැරසෙන්නේ නම් , විලාපය ඉදිවියේ ඔහුගේ ආත්ම ශක්තිය දියවී ගොස් ඇතිවන්නේ කම්පනයකි.

බුදුන්වහන්සේ දේශනා කළ ඇතිවන, හැතිවන න්‍යාය ධර්මනා ආනන්ද සදාකාලික පීචිතයකට ගිහිකම් නොලබන අප සෑම දෙයක්ම අනිත්‍යයි මෙහෙති කරන්නේ නම් , නිත්‍ය මරණයටද සුදානම් විය යුතුයි.

මරණයේදී ඇතිවන දැඩි උගුකාරී වේදනාවන් සිතියට නතමින් දැඩි නිරීක්ෂණයකින් එය අත් විඳින්නේ නම් , එයම භාවනාවකට යොමුකරලන්නේ නම් මරණයේ ගමන් මඟ සුන්දරත්වයෙන් ඇරෙන දොරටුවක් විය හැක.

මේ ශරීරයද සිතද -- කසද මගේ නොවේ නම් , නා මාත්‍රිකව පමණක් මට ලැබී ඇත්නම් , අභිචාරීයයෙන්ම ඒවා මගෙන් ඉවත්විය යුතුමය. කථිම ශක්තිය මත රඳා පවතින ආයුකාලයෙහි ගමන් මඟ දිගුකර ගැනීමට කිසිවේකුට බලයක් ශක්තියක් නොමැත. එසේ නම් උපතත් මරණයත් අතර දිවෙන කාලය පුදුවෙත් - භාවනාවෙන් කාලය ගත කරන්නේ නම් , අපට අප හැර යාම දුකක් නොවන්නේය.

පීචිතයද පවතින්නේය - මරණයද පවතින්නේය. මේ න්‍යාය මුළු ලොවටම පොදු ධර්මනාවකි. බියෙන් , දැඩි ලෝභයෙන් , වේරයෙන් පෙලෙන පුද්ගලයා මරණීන් පසුව ලබන්නේ අසහපත් උත්පත්තියකි. නමුත් සන්සුන් මනසින් , වේදනා ඉවයමින් , ආශාවන් නැතිකළ පුද්ගලයා ලබන්නේ ශාන්තිආයුක මරණයකි. යමෙකු යහපත් පීචිතයක් ගතකලා නම් එම නැපන්නාගේ

අවසාන සිතුවිල්ලද , ස්වභාවයෙන්ම කුසල් සහිත වන්නේය.මහ දුකින්ගේ තමන් යන්නා වූ ස්ථානය පිළිබඳ මනස්කාන්ත දර්ශනයන්ය.තමන් විසින් කළේ අයහපත් ක්‍රියාවන් නම් අවසන් මොහොතේ මහ දුකින්ගේ අයහපත් ක්‍රියාවන් හෝ නිරය හෝ අශුභ පෙර නිමිතිය.

අප කුමන උත්පත්තියක් ලැබුවද සංසාර ගමන , උපත හා මරණය යන චක්‍රය ඉක්මනින්ම අවසන් කිරීමේ බලාපොරොත්තුව ඇත. ඒ චක්‍රය අවසන් කිරීමට නම් , නිවන යටතෙහි ශාන්ති සුවය ලබා ගැනීමට සිදුවනු ඇත.

කෙනෙකු දියේ ගිලි , අනතතුරුකට භාජනය වී නොසිතූ ලෙසට නොසිතූ මොහොතක මිය ගියේ නම් මහ කල ඇති හොඳ නොහොඳ ක්‍රියා අනුව අවසාන සිතුවිල්ල සුගතිවන හෝ දුගතිගාමී විය හැක. අප පීචිත වී ගත කාලය තුළ හොඳ නරක සම්මිශ්‍රණයේ ප්‍රචලය අනුව අපගේ ඊලත ආත්ම භවය තීරණය වනු ඇත.

මනා අවබෝධයකින් - පුදුවෙත් සිතියෙන් අප සිටින්නේ නම් , අකුසල් සිතිවිලි අපගේ මනසට ඇතුළු නොවී සන්සුන්ව අපේ ගමන යා හැක. සිතියෙන් සිටීම බලවත් සාධකයක් වී ඇත්තේ , එය අපගේ මරණයටද, නව උපතටද හදින්නම බලපාන්නක් විය හැකි බැවිනි.

එසේ නම් පීචිතව සිටින සුළු කාලය තුළ ගුණ දම් වඩා භාවනා මගින් සිත , යහපත් අරමුණු කරා පමණක් යොදවා ගන්නේ නම්, බිය සැක නැති සුන්දර මරණයකට අවතීර්ණ වීමට කිසිවකු අපොහොසත් නොවනු ඇත.

එ නිසා යහපත් සිතුවිලි පමණක් සිතෙහි රඳවාගෙන අයහපත් ක්‍රියා දාමයන්ගෙන් වැළකී වන්නන ශක්තිය බුද්ධිය මෙහෙයවා භාවනා වඩමින් කටයුතු හෝ අප කරා එම මරණයට නොබියව නොසැලී , පහත් සිතින් මුහුණ දීමට ආත්ම ශක්තිය ඇති කරගෙන සුන්දර මරණයකට ගිහිකම් කීමට වාසනාව ශක්තිය ලගාකර ගන්න.

NORTHERN FLEET CARE

NORTHERN

FLEET CARE

Quality Work Guaranteed

Truck & Car Repairs

Licensed Vehicle Tester (RWC)

Vijitha Delgama (Viji)

Mobile 04 11 047 322

4 Dennis Street Campbellfield Vic 3061

Phone : (03) 9308 8220 Fax : (03) 9308 8347